

Timo Kinnunen
Särkiniementie 16 A 41
70700 Kuopio
Finland

Aika ration

Ennen radion (ratio) tuloa elämä oli Suomessa ankeaa; elettiin savuisissa pirteissä silmäpaskon piinaamina, ja vierrettiin kaskea silmät veessä, ja tuotettiin pentuja kymmenittäin, joista pari jäi henkiin. Kartanoissa palkka maksettiin viinaryyppynä, joten yhteen aikaan kaikki olivat onnellisesti humalassa, ja kotipolttoakin harrastettiin. Kun tupakka sitten tuli mukaan nurkantakuisen muodossa, olivat pirtit entistä savuisempia, ja ainut savuton tila sijaitsi pihalla. Kun hygienian taso oli mitä oli, niin vatsataudit olivat yleisiä, ja huussissa ravattiin ahkerasti. Aika oli tiukasti pysähtynyt esibreshneviläiseen vaiheeseen. Ja nyt sitten eletään aikaa jolloin kaikki valehteavat – etunenässä Yhdysvaltain pöljä presidentti, joka pudotti Yhdysvallat kansakuntien eturivistä, ja paljasti amerikkalaisten todellisen, ahneen luonteen. Lihavat, keskilännen *uskikset* ensin, ja sitten vasta muut. Tätäkö varten sitä piti elää vanhaksi? Olen iloinen siitä etten mennyt länteen silloin kun siihen tarjottiin tilaisuutta. Nyt voin sentään katsella maailman iltaruskoa ihan omasta horisontistani. Tässäkö se kaikki nyt sitten oli?

Ylläolevassa kuvassa kuuntelen ismän kanssa *Celestion* (Sinfonia?) -radiota hartaana, kuten sitä piti kuunnella. *Jatsin rumputus* ei tullut kyseeseen. Äiti kielsi. Lastenradiota sai sentään kuunnella, ja se olikin eräänlainen henkireikä ankean ajan keskellä – taustalla oli näet hävitty sota, ja miehet mylvivät painajaisissaan kaiken yötä. Lapsille ei haluttu suoda sitä mitä vaille oli itse jääty. Vai että vielä kantamaan **Markus-Setää** kultatuolissa! Korkeintaan potkut perseeseen.

Sjuuvi-Päivikki

Lastenradiossa oli **Suvi-Päivikki**, joka oli sukujaan Ala-Könni, ja lauloi **Markus-sedälle** kamalalla äänellään, ja esiintyi mielellään mainoselokuvin, kuten ylläolevassa kuvassa näemme. Önks teks-teks vaan kaikille tasapuolisesti. Ja Lutzernista Weggikseen niin että tukka hulmuu.

Oli **Kari Kuosmanen**, joka juonsi lastenohjelmaa, ja jonka kohdalla äiti löi lopulta laudan halki, kun pojan piti vielä käydä kouluakin. Niin Seura-lehdessä kerrottiin. Ylläolevassa kuvassa näemme hänen lisäksi nuoren **Matti Pellonpään**, joka esiintyi myöhemmin Kaurismäen elokuvissa. Nämä olivat kaikki jotensakin peikkomaisia otuksia.

Radiot oli tehty suureksi osaksi puusta, ja niiden teossa oli nähty vaivaa. Oli kaikenlaista helaa ja hilavitkutinta. Niitä sanottiinkin *puusepän iloiksi*. Muistan kun aikanaan (jo television tehdessä tuloaan) vanhemmat sisareni, jotka olivat (sivunmennen sanottuna) miltei aivottomia, ja lähinnä sille itselleen haisevia otuksia, tekivät minulle jäynää uskottelemalla, että radiossa olevan vihreän lampun sisällä oli ihan oikea televisio, jossa oli toisinaan ihan oikeita televisiolähetysä. Ja saihan radion koreasta lampusta toki ihan oikean vaikutelman eräänlaisesta teatterista tai katsomosta, johon saattoi kuvitella näyttelijöiden tulevan hyppelemään ja telmämään. Tuijottelin aikani vihreään lamppuun, ja lopulta oivalsin tullessi huijatuksi. Nyt tiedän, että lamppu oli nimeltään *näköviritys*, radioputki, joka ilmaisi sen, oliko asema kohdallaan vaiko ei. Näitä käytettiin myöhemmin mm. nauhureissa ilmaisemaan äänentasoja. Ei se meidän väki tällaisista mitään ymmärtänyt- ruuvaiki vain nappuloita - ja koska radiokanaviakin oli vain kaksi, riitti että asema viritettiin suurinpiirtein kohdalleen. *Kylhä hää vaa hänes oli*. Sikäli onkin hienoa todeta nyt näin jälkikäteen, että sisaruksistani tuli ihan tavallisia lälleröitä, ja että heidän kavaluutensa kasvoi ties miten monenteen potenssiin. Saatanan *siansilmät*! Pahinta heissä on kuitenkin se, että he muistuttavat nykyään toisiaan taikinamaisine pärstineen, perunanenineen, pömpämahoineen, ja kulahtaneine ulkomuotoineen, joten kai ne sitten ovat rangaistuksensa saaneet, kun petkuttivat pienempäänsä. Lälleröt!